

॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥

सात्वंमयि मृते मातस्तथागांडीवधन्वनि ॥ भवप्रीतिमती देविसत्येनात्मानमालभे ॥ ३३ ॥ इत्युक्त्वा स ततो राजा दुःखशोकसमाहतः ॥ उपस्पृश्य महाराज दुःखाद्वचनमब्रवीत् ॥ ३४ ॥ शृण्वंतु सर्वभूतानि स्थावराणि चराणि च ॥ त्वंचमातर्यथासत्यं ब्रवीमि भुजगोत्तमे ॥ ३५ ॥ यदि नोत्तिष्ठति जयः पितामे नरसत्तमः ॥ अस्मिन्ने वरणोद्देशे शोषयिष्ये कलेवरं ॥ ३६ ॥ नहि मे पितरं हत्वानिष्कृतिर्विद्यते क्वचित् ॥ नरकं प्रति पत्स्यामि ध्रुवं गुरुवधादितः ॥ ३७ ॥ वीरं हि क्षत्रियं हत्वा गोशतेन प्रमुच्यते ॥ पितरं तु निहत्यैवं दुर्लभानिष्कृतिर्मम ॥ ३८ ॥ एष एको महातेजाः पांडुपुत्रो धनंजयः ॥ पिता च मम धर्मात्मा तस्य मे निष्कृतिः कुतः ॥ ३९ ॥ इत्येवमुक्त्वा नृपते धनंजय सुतो नृपः ॥ उपस्पृश्या भवत्तूष्णीं प्रायोपेतो महामतिः ॥ ४० ॥ वैशंपायन उवाच ॥ प्रायोपविष्टे नृपतौ मणिपूरेश्वरे तदा ॥ पितृशोकसमाविष्टे सहमात्रापरंतप ॥ ४१ ॥ उलूपी चितयामास तदा संजीवनं मणिं ॥ स चोपातिष्ठत तदा पन्नगानां परायणं ॥ ४२ ॥ तं गृहीत्वा तु कौरव्यनागराजपतेः सुता ॥ मनः प्रह्लादनीवाचं सैनिकानामथाब्रवीत् ॥ ४३ ॥ उत्तिष्ठ मा शुचः पुत्र नैव जिष्णुस्त्वया जितः ॥ अजेयः पुरुषैरेष तथा देवैः सवासवैः ॥ ४४ ॥ मया तु मोहनीनाम मायैषा संप्रदर्शिता ॥ प्रियार्थं पुरुषेन्द्रस्य पितुस्ते घयशस्विनः ॥ ४५ ॥ जिज्ञासुर्त्येष पुत्रस्य बलस्य तव कौरव ॥ संग्रामे युद्धात्तोर राजन्नागतः परवीरहा ॥ ४६ ॥ तस्मादसि मया पुत्रयुद्धाय परिचोदितः ॥ मा पापमात्मनः पुत्रशंकेयात्पुण्यं प्रभो ॥ ४७ ॥ ऋषिरेष महानात्मा पुराणः शाश्वतोऽक्षरः ॥ नैनं शक्तो हि संग्रामे जेतुं शक्रोऽपि पुत्रक ॥ ४८ ॥ अयं तु मे मणिर्दिव्यः समानीतो विशांपते ॥ मृतान्मृतान्यन्न गेद्रान्यो जीवयति नित्यदा ॥ ४९ ॥ एनमस्योरसि त्वंचस्थापयस्व पितुः प्रभो ॥ संजीवितं तदा पार्थ सत्वं द्रष्टा सि पांडवं ॥ ५० ॥ इत्युक्तः स्थापयामास तस्योरसि मणितदा ॥ पार्थस्यामिततेजाः सपितुः स्नेहादपापकृत् ॥ ५१ ॥ तस्मिन् न्यस्ते मणौ वीरो जिष्णुरुज्जीवितः प्रभुः ॥ चिरसु मइवोत्तस्थौ मृष्टलोहितलोचनः ॥ ५२ ॥ तमुत्थितं महात्मानं लब्धसंज्ञं मनस्विनं ॥ समीक्ष्य पितरं स्वस्थं वंदे बभ्रुवाहनः ॥ ५३ ॥ उत्थिते पुरुषव्याघ्रे पुनर्लक्ष्मीवति प्रभो ॥ दिव्याः सुमनसः पुण्याववृषे पाकशासनः ॥ ५४ ॥ अनाहता दुंदुभयो विनेदुर्मघनिः स्वनाः ॥ साधुसाध्विति चाकाशे बभूव सुमहान्स्वनः ॥ ५५ ॥ उत्थाय च महाबाहुः पर्याश्वस्तो धनंजयः ॥ बभ्रुवाहनमालिङ्ग्य समाजिघ्रत मूर्धनि ॥ ५६ ॥ ददर्श चापि दूरे स्य मातरं शोककर्षितां ॥ उलूप्या सह तिष्ठतीं ततो पृच्छद्धनंजयः ॥ ५७ ॥